

บทที่ 4

ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า (Faith toward God)

จุดประสงค์

- เมื่อเรียนจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารรถ
- ให้คำจำกัดความของคำว่า ความเชื่อ
- บอกชนิดต่าง ๆ ของความเชื่อ
- ให้คำจำกัดความ "ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า"
- อธิบายว่าเหตุใดความเชื่อในพระเจ้าจึงสำคัญ
- อธิบายว่าเหตุใดความเชื่อจึงสามารถเพิ่มขึ้นได้

ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญ

“แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้านั้นไม่ได้เลย เพราะว่าผู้ที่
จะมาเฝ้าพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้
ประทานบำเหน็จให้ทุกคนที่แสวงหาพระองค์” (ฮีบรู 11.6)

คำนำ

หลักข้อเชื่อพื้นฐานข้อที่สองคือ "ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า"

"ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า" อ้าถึงท่าทีของคุณที่มีต่อพระเจ้า บางคนเกลียดพระเจ้าและกบฏต่อสู้อพระองค์ บางคนกลัวพระองค์ ท่าทีของคุณควรเป็นท่าทีที่มีความเชื่อในพระเจ้า

ความเชื่อและการสำนึกผิดเป็นสิ่งจำเป็นทั้งสองประการสำหรับการกลับใจที่แท้จริง การหันมาหาพระเจ้าโดยไม่ละทิ้งบาปไม่ใช่การกลับใจที่แท้จริง การพยายามละทิ้งบาปโดยไม่หันมาหาพระเจ้า โดยความเชื่อจะสิ้นสุดลงด้วยความล้มเหลว

งานรับใช้ของเปาโลที่มีต่อคนไม่เชื่อคือ

“ทั้งเป็นพยานแก่พวกยิวและพวกกรีกถึงเรื่องการกลับใจใหม่เฉพาะพระเจ้าและ
ความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” (กิจการ 20.21)

การสำนึกผิดและความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับความรอด

คำจำกัดความ

ความเชื่อ (Faith) หมายถึงเชื่อ (believe) และมีความแน่ใจในบางสิ่ง การเชื่อ (believe) หมายถึงมีความไว้วางใจ คำว่าเชื่อ (Faith, believe) และไว้วางใจหมายถึงสิ่งเดียวกัน เราใช้คำเหล่านี้ในเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้า

พระคัมภีร์นิยามคำว่าความเชื่อว่าเป็น “สสารของสิ่งที่หวังไว้ เป็นหลักฐานของสิ่งที่ยังไม่เห็น” (ฮีบรู 11.1)

The Amplified Bible เพิ่มเติมคำนิยามนี้ว่า

ความเชื่อคือความแน่ใจ ความมั่นใจ หัวข้อของสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นการพิสูจน์สิ่งที่เรายังไม่เห็นและการทำให้เชื่อถึงความจริง ความเชื่อคือการรับเอาว่าเป็นความจริงในสิ่งที่ไม่ได้เปิดเผยแก่การสัมผัส

ความเชื่อให้ความแน่ใจว่าสิ่งต่าง ๆ ที่สัญญาไว้ในอนาคตนั้นเป็นจริงและสิ่งที่ยังไม่เห็นนั้นเป็นจริง

ความหวัง

ความเชื่อแตกต่างจากความหวัง ความหวังเป็นความปรารถนาหรือท่าทีของการคาดหวังเกี่ยวกับสิ่งในอนาคต

ความเชื่อคือ เชื่อในบางสิ่งที่คุณไม่อาจเห็นแต่มีความแน่ใจว่าคุณได้รับแล้ว

ความหวังอยู่ในความคิด ความเชื่ออยู่ในจิตใจ

“แต่เมื่อเราเป็นของกลางวันแล้ว ก็อย่าให้เราเมาเมา จงสวมความเชื่อด้วยความรักเป็นเกราะป้องกันอก และสวมความหวังที่จะได้ความรอดเป็นหมวกเหล็ก”

(1 เธสะโลนิกา 5.8)

ในข้อนี้ ความเชื่อเกี่ยวพันกับบริเวณจิตใจ เช่น เกราะป้องกันอก ความหวังเป็นหมวกเหล็กซึ่งเกี่ยวกับศรีษะ

ความหวังเป็นท่าทีทางความคิดของการคาดหวังในอนาคต ความเชื่อเป็นสภาวะของจิตใจเกิดผลเป็นความเชื่อในพระเจ้า

“ด้วยว่าความเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับสั่งจะของพระเจ้าด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด”

(โรม 10.10)

ไม่เป็นการเพียงพอที่จะยอมรับพระกิตติคุณด้วยความคิด นี้ไม่ใช่ความเชื่อในพระคัมภีร์ และไม่เกิดผลต่อการเปลี่ยนแปลงในชีวิตคุณ

ความเชื่อที่แท้จริงในพระคัมภีร์ เชื่อด้วยใจ จะเกิดผลต่อการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของคุณ ซึ่งมีผลต่อประสบการณ์ในปัจจุบันไม่ใช่สิ่งที่หวังไว้ในอนาคต

ความคิดเหนือวัตถุสิ่งของ

ความเชื่อไม่ใช่อย่างเดียวกับ “ความคิดเหนือวัตถุสิ่งของ” ซึ่งมีศาสนาบางแห่งสอน ความคิดเหนือวัตถุสิ่งของ สอนว่าคนสามารถเอาชนะปัญหาทุกอย่างในโลกจริง ๆ ได้ (คือโลกวัตถุ) โดยการใช้ความคิด, เหตุผลหรือความตั้งใจของตน คำสอนนี้เป็นคำสอนที่มีมนุษยเป็นศูนย์กลาง เขาพึ่งตนเองและไม่พึ่งพระเจ้า “ความคิดเหนือวัตถุ” ไม่ได้มีพื้นฐานบนพระวจนะของพระเจ้า

ความเชื่อมีพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์ทำขึ้นโดยความพยายามของตนเองด้วยความคิดของเขา

ชนิดของความเชื่อ ความเชื่อมีหลายชนิด

ความเชื่อตามธรรมชาติ (Natural Faith)

นี่เป็นความไว้วางใจตามธรรมชาติในสิ่งที่พิสูจน์แล้วว่ามันคง เช่น ความเชื่อที่ว่าเก้าอี้ที่คุณนั่งอยู่จะรองรับคุณไว้ได้

ความเชื่อนี้ไม่ใช่ “ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า” เป็นความเชื่อตามธรรมชาติในสิ่งที่อยู่รอบ ๆ คุณ ซึ่งคุณได้เรียนรู้โดยประสบการณ์ว่าไว้ใจได้

ความเชื่อในการชำระตัวถวาย (Sanctifying Faith)

“ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่มีชีวิตในข้าพเจ้า ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยศรัทธาในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2:20)

ความเชื่อในการชำระตัวถวายทำให้ผู้เชื่อสามารถมีชีวิตที่บริสุทธิ์ได้ภายหลังการกลับใจ คุณจะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการชำระตัวในบทสุดท้ายของการศึกษานี้ เมื่อเราพูดถึงเรื่องการเติบโตถึงความไพบูลย์

ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้ารวมถึงความเชื่อในการชำระตัวถวาย ซึ่งเป็นการเชื่อว่าคุณสามารถมีชีวิตที่บริสุทธิ์ได้ คุณไม่ได้ทำด้วยความสามารถของตนเอง แต่โดยทางอำนาจของพระเจ้าซึ่งอยู่ภายในตัวคุณ

ความเชื่อในการป้องกันตัว (Defensive Faith)

ความเชื่อเป็นอาวุธประการหนึ่งสำหรับต่อสู้กับอาวุธฝ่ายวิญญาณ คือซาตาน
 “และพร้อมกับสิ่งทั้งหมดนี้ จงเอาความเชื่อเป็นโล่ ด้วยโล่นั้นท่านจะได้ดับลูกศรเพลิง
 ของพญามารเสีย” (เอเฟซัส 6:16)

ซาตานจะพยายามโจมตีความเชื่อของคุณ โดยการส่ง "ลูกศร" ของความไม่เชื่อ
 เข้ามาในความคิดของคุณ การมีความเชื่อในพระเจ้าทำให้คุณมีการป้องกันฝ่ายวิญญาณ
 ต่อการโจมตีนั้น

ความเชื่อที่ทำให้รอด (Saving Faith)

“เหตุฉะนั้น เมื่อเราได้เป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขใน
 พระเจ้าทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” (โรม 5:1)

ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าบวกกับการสำนึกผิดที่แท้จริงจะเป็นความเชื่อที่ทำให้รอด
 ความรอดคือรับรู้ เชื่อและยอมรับพระกิตติคุณเป็นการส่วนตัว

ความเชื่อที่ทำให้รอดจะต้องมีการตอบสนองเป็นส่วนตัวต่อพระเจ้า ไม่มีผู้ใดจะ
 ตอบสนองในนามของผู้อื่น แต่ละคนจะต้องได้รับความรอดโดยการตอบสนองของเขา
 เองต่อพระกิตติคุณ

ความเชื่อเป็นข้อเท็จจริง เป็นของประทานจากพระเจ้า เพื่อให้มนุษย์สามารถ
 ได้รับความรอด

“ด้วยว่าซึ่งเราทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมิใช่โดยตัวเรา
 ทั้งหลายกระทำเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้” (เอเฟซัส 2:8)

แต่ความเชื่อก็เป็นการกระทำด้วย แต่ละคนจะต้องปฏิบัติบนความเชื่อที่พระเจ้า
 ประทานแก่เขา ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าคือ การตอบสนองของคุณและการปฏิบัติของ
 คุณโดยความเชื่อที่มีต่อพระองค์

ภายหลังจากที่คุณมีประสบการณ์ใน “ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า” และกลายเป็นผู้
 เชื่อ ผลฝ่ายวิญญาณของความเชื่อและของประทานของความเชื่อทั้ง 2 ประการนี้จะ
 เพิ่มความเชื่อของคุณที่มีต่อพระเจ้า เราจะพูดถึงของประทานและผลของความเชื่ออย่าง
 ละเอียด ในวิชาที่ว่าด้วย “งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ความเชื่อที่วางผิดที่

หลักข้อเชื่อที่คุณกำลังศึกษาเรียกว่า “ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า” ไม่ใช่ความเชื่อ
 ทั่ว ๆ ไป เป็นความเชื่อที่มุ่งตรงไป

คุณอาจมีความเชื่อที่วางผิดที่ ความเชื่อที่มุ่งไปผิดที่อาจเป็นดังนี้

ความเชื่อในอาวุธธรรมชาติ

“เพราะข้าพระองค์ไม่วางใจในคัมภีร์ของข้าพระองค์ และดาบของข้าพระองค์ช่วยข้าพระองค์ไม่ได้” (สดุดี 44:6)

ความเชื่อในบุคคลที่ยิ่งใหญ่

“อย่าวางใจในเจ้านาย ในบุตรของมนุษย์ ซึ่งไม่มีความช่วยเหลืออยู่ในตัวเขา” (สดุดี 146:3)

ความเชื่อในตนเอง

“บุคคลที่วางใจในความคิดของตัวเองเป็นคนโง่ แต่บุคคลที่ดำเนินในปัญญาจะได้รับการช่วยกู้” (สุภาษิต 28:26)

ความเชื่อในรูปเคารพ

“เขาทั้งหลายจะหันกลับ และต้องขายหน้าอย่างที่สุด คือผู้ที่วางใจในรูปแกะสลัก ผู้ที่กล่าวแก่รูปเคารพแล้วว่า ท่านเป็นพระของเรา” (อิสยาห์ 42:17)

ความเชื่อในผู้เผยพระวจนะเท็จ

“อย่าไว้ใจในคำหลอกลวงเหล่านี้ที่ว่า...ดูเถิดเจ้าวางใจในคำหลอกลวงอย่างไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย” (เยเรมีย์ 7:4,8)

ความเชื่อในพลังธรรมชาติ

“บ้างก็ไอ้อวดเรื่องรถรบ บ้างก็เรื่องม้า แต่เราอวดเรื่องพระนามพระเจ้าของเรา” (สดุดี 20:7)

ความเชื่อในความร่ำรวยมั่งคั่ง

“จงดูบุรุษผู้ไม่ให้พระเจ้าเป็นที่ลี้ภัยของตน แต่ไว้ใจในความมั่งคั่งอันอุดมของเขา เขาเสริมกำลังในความชั่วร้ายของเขา”

ความเชื่อในเพื่อน

“แม้ว่าเพื่อนในอกของข้าพระองค์ ผู้ซึ่งข้าพระองค์ไว้ใจ ผู้รับประทานอาหารของข้าพระองค์ก็ยกช่นเท้าใส่ข้าพระองค์” (สดุดี 41:9)

การมีความเชื่อไม่เป็นการเพียงพอ ความเชื่อของคุณอาจอยู่ผิดที่ได้ ความเชื่อที่ถูกต้องคือความเชื่อที่มุ่งตรงไปเป็น “ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า”

ความสำคัญของความเชื่อ

มีเหตุผล 2 ประการที่ว่าเหตุใดความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าจึงเป็นสิ่งจำเป็น เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความรอด

เหตุผลประการแรกที่มีความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าสำคัญคือว่าคุณไม่สามารถรอดได้ หากปราศจากความเชื่อเช่นนี้

“ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ”

(มาระโก 16:16)

“ด้วยว่าซึ่งเราทั้งหลายรอดก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ”

(เอเฟซัส 2:8)

“ที่ตกตามหนทางได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยิน แล้วมารมาชิงเอาพระวจนะจากใจของเขา เพื่อไม่ให้เชื่อและรอดได้”

(ลูกา 8:12)

คุณไม่สามารถทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้หากปราศจากความเชื่อ

นี่เป็นเหตุผลประการที่สอง

“แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่ยอพระทัยก็ไม่ได้เลย เพราะว่าผู้ที่จะมาเฝ้าพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์เป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่แสวงหาพระองค์”

(ฮีบรู 11:6)

ระดับของความเชื่อ

พระคัมภีร์บอกว่า ความเชื่อมีหลายระดับ พระเยซูพูดถึงคนที่ไม่ได้ใช้ความเชื่อของเขาว่าเป็นคน “ไม่มีความเชื่อ” (มัทธิว 17:17) พระองค์พูดถึงคนที่มีความเชื่อน้อย (มัทธิว 6:30, 8:26,

14:31, ลูกา 12:28) และผู้ที่มีความเชื่อมาก (มัทธิว 8:10, 15:28, ลูกา 7:9) “...สมกับขนาดความเชื่อที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่ท่าน” (โรม 12:3) ผู้เชื่อแต่ละคนมีความเชื่อ

บางประการเพราะว่าโดยความเชื่อคุณจึงได้รับความรอด“ด้วยว่าซึ่งเราทั้งหลายรอดก็รอด
โดยพระคุณเพราะความเชื่อ” (เอเฟซัส 2:8)

จะเพิ่มความเชื่อได้อย่างไร

ความเชื่อในการชำระตัวถวายช่วยให้คุณมีชีวิตที่บริสุทธิ์ ความเชื่อที่เพิ่มขึ้นจะทำให้
ให้คุณไปถึงความไพบูลย์ได้

ความเชื่อในการป้องกันตัวเป็นโล่ป้องกันคุณจากการโจมตีของศัตรูคือซาตาน้ำ
คุณเพิ่มความเชื่อของคุณ คุณก็เพิ่มอำนาจในการป้องกันฝ่ายวิญญาณ

พระคัมภีร์บอกว่าจะเพิ่มเติมความเชื่อได้อย่างไร

“ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการ
ประกาศพระคริสต์” (โรม 10:17)

คุณเพิ่มเติมความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า โดยการฟังพระวจนะของพระเจ้าก่อนเพื่อ
สำนึกบาปและยอมรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ความเชื่อในการช่วยให้รอดมาจาก
การฟังพระวจนะของพระเจ้า

หลังจากคุณได้รับความรอดแล้ว คำสอนและการเทศนาจากพระคัมภีร์ต่อไปจะ
ช่วยเพิ่มเติมความเชื่อของคุณ ยิ่งคุณได้ฟังพระวจนะของพระเจ้ามากเท่าไร ความเชื่อ
ของคุณก็จะเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

ความเชื่อเพิ่มมากขึ้นเท่าไรก็ง่ายที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์ และป้องกันการโจมตีฝ่าย
วิญญาณจากศัตรู แต่เพียงความเชื่อเล็กน้อยก็มีอำนาจมาก

พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ้าท่านมีความเชื่อเท่า
เมล็ดหนึ่งท่านจะสั่งภูเขานี้ว่า จงเลื่อนจากที่นี่ไปที่โน่นมันก็จะเลื่อน สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ท่านทำไม่ได้
จะไม่มีเลย” (มัทธิว 17:20)

ไม่มีสิ่งใดเป็นไปไม่ได้ถ้าคุณมีความเชื่อจำนวนเพียงเล็กน้อย

ความเชื่อและการงานของมนุษย์

ความเชื่อเป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่สามารถเพิ่มขึ้นได้โดยการงานของ
มนุษย์ โดยความเชื่อเราหมายถึง “สิ่งที่คุณเชื่อ” โดยการงานเราหมายถึง “สิ่งที่คุณ
กระทำ” พระคัมภีร์สอนว่า

“ด้วยว่าเราทั้งหลายรอดก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ มิใช่โดยตัวเรา ทั้งหลายกระทำเอง แต่พระเจ้าประทานให้ ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำก็หามิได้ เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้” (เอเฟซัส 2:8-9)

ความเชื่อเป็นของประทานจากพระเจ้าให้เชื่อ นี้ไม่ได้หมายความว่า การงาน (สิ่งที่คุณกระทำ) ไม่สำคัญ ความเชื่อมาก่อนเป็นของประทานจากพระเจ้า การงาน (สิ่งที่คุณกระทำ) เป็นเครื่องทดสอบว่าความเชื่อของคุณแท้จริงหรือไม่

ยากอบเขียนว่า

“ดูก่อนพี่น้องของข้าพเจ้า แม้ผู้ใดจะว่าตนมีความเชื่อ แต่ไม่ประพฤติตามจะได้ประโยชน์อะไร ความเชื่อของเขาจะช่วยเขาให้รอดได้หรือ ถ้าพี่น้องชายหญิงคนใดขาดสนเครื่องนุ่งห่มและอาหารประจำวัน และมีคนใดในพวกท่านกล่าวแก่เขาว่า เชิญไปเป็นสุขเถิด ขอให้อบอุ่นและอิ่มเถิด และไม่ได้ให้สิ่งที่เขาขาดสนนั้นจะเป็นประโยชน์อะไร ความเชื่อก็เช่นเดียวกัน ถ้าไม่ประพฤติตามก็ไร้ผล แต่บางคนจะกล่าวว่า คนหนึ่งมีความเชื่อแต่อีกคนหนึ่งมีการประพฤติ จึงแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นความเชื่อของท่านที่ไม่มีการประพฤติตาม และด้วยการประพฤติตาม ข้าพเจ้าจะแสดงให้ท่านเห็นความเชื่อของข้าพเจ้า”

การงานของคุณ...คุณมีชีวิตอยู่อย่างไรและมีปฏิริยาต่อความต้องการของผู้ที่อยู่รอบคุณอย่างไร เป็นเครื่องทดสอบถึงความแท้จริงของความเชื่อของคุณ

ยากอบสรุปความเกี่ยวเนื่องระหว่างความเชื่อและการงาน โดยให้ตัวอย่างของความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและวิญญาณมนุษย์

พระคัมภีร์สอนว่า เมื่อมนุษย์ตายลง วิญญาณก็จากร่างเขาไป ยากอบกล่าวว่า

“เพราะกายที่ปราศจากวิญญาณนั้นไร้ชีพแล้วฉันใด ความเชื่อที่ปราศจากการประพฤติตามก็ไร้ผลฉันนั้น” (ยากอบ 2:26)

การกระทำของคุณควรสะท้อนความเชื่อที่มีชีวิตอยู่ภายในคุณ

“เพราะว่าคนชอบธรรมดำรงชีวิตอยู่โดยความเชื่อ” (กาลาเทีย 3:11)

ตัวอย่างของความเชื่อ

อีบรูบทที่ 11 ให้รายชื่อบุคคลหลายคนผู้เป็นตัวอย่างที่ยิ่งใหญ่ของความเชื่อ แต่มีบุคคลหนึ่งในพระคัมภีร์ที่ถูกเรียกว่า “บิดาของคนทั้งปวงที่เชื่อ” (โรม 4:11) ชื่อของเขา คือ อับราฮาม

คริสเตียนคือ ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามรอยเท้าของอับราฮามผู้ซื่อสัตย์ (โรม 4:12) และถูกเรียกว่าเป็นบุตรของอับราฮาม (กาลาเทีย 3:7)

เนื่องจากความเชื่อของเขาที่มีต่อพระเจ้า อับราฮามถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรม
 “และพระคัมภีร์ก็สำเร็จที่ว่า อับราฮามเชื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงถือว่าความเชื่อนั้นเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน” (ยากอบ 2:23)

เมื่อเปาโลต้องการที่จะแสดงให้เห็นถึงความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า เขาได้ใช้อับราฮัมเป็นตัวอย่าง

แต่คำว่า “ทรงถือว่าเป็นความชอบธรรมของท่าน” นั้น มิได้เขียนไว้สำหรับท่าน แต่ผู้เดียว แต่สำหรับพวกเราด้วย จะทรงถือว่าเป็นคนชอบธรรมคือ เราที่เชื่อในพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูเจ้าของเรา ให้ฟื้นขึ้นจากความตาย คือพระเยซูผู้ทรงถูกอายัดไว้ ให้ถึงสิ้นพระชนม์แล้ว เพราะการล่วงละเมิดของเรา และได้ทรงฟื้นจากความตาย เพื่อให้เราเป็นคนชอบธรรม

เปาโลกล่าวว่า ข้อความเรื่องความเชื่อของอับราฮัม ซึ่งเกิดผลเป็นความชอบธรรมไม่ได้มีสำหรับอับราฮัมเท่านั้น ข้อความนี้ยังมีไว้เพื่อเราด้วยโดยการเชื่อพระกิตติคุณก็ได้รับความชอบธรรม

เหตุผลที่อับราฮัมเป็นตัวอย่างของความเชื่อ มีดังนี้

เขาได้ยินพระวจนะ

อับราฮัมฟังพระสัญญาของพระเจ้า

“เพราะว่าพระสัญญาที่ประทานแก่อับราฮัมและผู้สืบเชื้อสายของท่านที่ว่าจะได้ทั้งพิภพเป็นมรดกนั้น ไม่ได้มีมาโดยพระบัญญัติ แต่มีมาโดยความชอบธรรมที่เกิดจากความเชื่อ”

“ท่านเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์อาจกระทำสำเร็จได้ตามที่พระองค์ตรัสสัญญาไว้

(โรม 4:13,21)

เขาเชื่อพระวจนะ

เขาไม่เพียงแต่ได้ยินพระสัญญาของพระเจ้า เขาเชื่อด้วย

“ฝ่ายอับราฮัมนั้น เมื่อไม่หวังซึ่งเป็นที่น่าไว้วางใจก็ได้เชื่อไว้ใจ มีความหวังว่าจะได้เป็นบิดาของหลายประชาชาติ ตามคำที่ได้ตรัสไว้แล้วว่า “พงศ์พันธุ์ของเจ้าจะมากมายอย่างนั้น” (โรม 4:18)

เช่นเดียวกับอับราฮัม เราได้รับตามพระสัญญาของพระเจ้าโดยความเชื่อ

“พระองค์ผู้ที่ท่านทั้งหลายยังไม่ได้เห็น แต่ท่านยังรักพระองค์อยู่ แม้ว่า

ขณะนี้ท่านไม่เห็นพระองค์ แต่ท่านยังเชื่อและชื่นชมด้วยความปิติยินดีเป็นล้นพ้นเหลือที่จะกล่าวได้ แล้ววิญญาณจิตของท่านทั้งหลายจึงได้รับความรอดเป็นผลแห่งความเชื่อ”

(เปโตร 1:8-9)

เช่นเดียวกับอับราฮัม เราได้รับตามพระสัญญาของพระเจ้าโดยความเชื่อ

“พระองค์ผู้ที่ท่านทั้งหลายยังไม่ได้เห็น แต่ท่านยังรักพระองค์อยู่ แม้ว่าขณะนี้ท่านไม่เห็นพระองค์ แต่ท่านยังเชื่อและชื่นชมด้วยความปิติยินดีเป็นล้นพ้นเหลือที่จะกล่าวได้ แล้ววิญญาณจิตของท่านทั้งหลายจึงได้รับความรอดเป็นผลแห่งความเชื่อ”

(เปโตร 1:8-9)

เช่นเดียวกับมนุษย์ชายหญิงที่หลงหายในความบาป อับราฮัมเผชิญกับสภาวะที่หมดหวังในโลกฝ่ายธรรมชาติ พระสัญญาที่จะกลายเป็นบิดาของประชาชาติจะมาได้ก็โดยทางพระเจ้าเท่านั้น เพราะอับราฮัมและซาราห์ชราเกินกว่าที่จะมีบุตรได้

ความรอดมาได้โดยทางพระเยซูคริสต์เท่านั้น ไม่มีทางอื่นที่คุณจะรับพระสัญญาได้นอกจากโดยความเชื่อในแผนการแห่งความรอดของพระองค์

“เพื่อพระคริสต์จะทรงสถิตในใจของท่านทางความเชื่อ ..” (เอเฟซัส 3:17)

เขายอมรับพระสัญญาว่าเป็นความจริง

“ท่านมิได้หวั่นไหวแคลงใจในพระสัญญาของพระเจ้า แต่ท่านมีความเชื่อมั่นมั่นคงยิ่งขึ้นจึงวายเกียรติแด่พระเจ้า”

นี่เป็นความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า

ตัวอย่างสำหรับเรา

ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า ซึ่งอับราฮัมแสดงออกเป็นตัวอย่างสำหรับคุณที่จะทำตามคุณต้อง

- ฟังพระวจนะของพระเจ้า
- เชื่อพระวจนะของพระเจ้า
- หันจากสภาวะที่หมดหวัง (เปลี่ยนโดยการสำนึกผิดจากความประพฤตินำไปสู่ความตาย)

- ยอมรับพระสัญญาของพระเจ้าว่าเป็นความจริง พระสัญญาของพระองค์คือคุณเป็นผู้ชอบธรรม โดยการสำนึกผิดและความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าโดยทางพระเยซู

ชื่อ

บททดสอบตนเอง บทที่ 4

1. จงให้คำจำกัดความคำว่า "ความเชื่อ"

2. จงให้คำจำกัดความชนิดต่าง ๆ ของความเชื่อ
ความเชื่อตามธรรมชาติ

ความเชื่อที่ทำให้รอด

ความเชื่อในการชำระตัวถวาย

ความเชื่อในการป้องกันตัว

3. ให้เหตุผลสำคัญ 2 ประการว่าเหตุใดความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าจึงจำเป็น

4. คุณจะเพิ่มความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าได้อย่างไร ?

5. เขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญจากความทรงจำของบทนี้

6. ให้เหตุผล 4 ประการว่าเหตุใดอับราฮัม จึงเป็นตัวอย่างที่ดีของความเชื่อ

7. ความเชื่อแตกต่างจากความหวังอย่างไร ?

8. อะไรคือความแตกต่างระหว่างความเชื่อและความคิดเห็นวัตถุ

9. อะไรคือความแตกต่างระหว่างความเชื่อและการงาน

10. ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าหมายถึงอะไร ?

คำตอบบททดสอบตนเอง บทที่ 4

1. ความเชื่อหมายถึง “เชื่อและมีความแน่ใจในบางสิ่ง ความเชื่อคือ ความแน่ใจว่าสิ่งต่าง ๆ ที่สัญญาไว้ในอนาคตนั้นมีจริงและสิ่งที่มองไม่เห็นนั้นมีจริง” (ฮีบรู 11:1)
2. ความเชื่อตามธรรมชาติ:ความไว้วางใจตามธรรมชาติซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่ามั่นคง
หน้า 43
ความเชื่อในการช่วยให้รอด : ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าประกอบกับการสำนึกผิดที่แท้จริง
ความเชื่อในการชำระตัววาย : ช่วยให้คุณมีชีวิตที่บริสุทธิ์หลังจากการกลับใจ
ความเชื่อในการป้องกันตัว : อาวุธฝ่ายวิญญาณเพื่อป้องกันต่อสู้ซาตาน
3. - จำเป็นสำหรับความรอด หน้า 46
- คุณไม่อาจทำให้พระเจ้าพอพระทัย ำปราศจากความเชื่อ
4. โดยการฟังพระวจนะของพระเจ้า หน้า 47
5. แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้ายกไม่ได้เลย เพราะว่าผู้ที่จะมา เฝ้าพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้ทุกคนที่แสวงหาพระองค์ (ฮีบรู 11:6) หน้า 41
6. - เขาได้ยืมพระวจนะ หน้า 49
- เขาเชื่อพระวจนะ
- เขาหันจากสถานะที่ปราศจากความหวัง
- เขายอมรับพระสัญญาของพระเจ้าว่าเป็นความจริง
7. ความเชื่อเป็นท่าทีของการเชื่อในบางอย่างที่คุณไม่อาจเห็นได้ แต่มีความแน่ใจว่าคุณ ได้รับเรียบร้อยแล้ว ความหวังเป็นเป็นความปรารถนาหรือท่าทีของการคาดหวังเกี่ยวกับสิ่งที่ยังอยู่ใน อนาคต หน้า 42
8. “ความคิดอยู่เหนือวัตถุ” สอนว่าคนสามารถเอาชนะปัญหาทุกอย่างได้โดยใช้ความคิด เหตุผลหรือกำลังใจของเขา คำสอนนี้มีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง ส่วนความเชื่อเป็นของประทานจากพระเจ้าไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์ผลิตขึ้นมาโดยความพยายามของตนเอง หน้า 43
9. ความเชื่อคือ สิ่งที่คุณเชื่อ หน้า 47
การงานคือ สิ่งที่คุณทำ เป็นเครื่องทดสอบว่าความเชื่อของคุณแท้จริงหรือไม่
10. ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า อ่างถึงท่าทีของคุณที่มีต่อพระเจ้า ควรเป็นท่าทีของความเชื่อ ไม่ใช่การกบฏ ความกลัว หน้า 41

เพื่อการศึกษาดำเนินไป

“วางใจ” คือ อีกคำหนึ่งสำหรับความเชื่อ
ดาวิดเขียนไว้มากเกี่ยวกับความไว้วางใจในหนังสือสดุดี ใช้การศึกษาดำเนินไปเพื่อ
ศึกษาดำเนินไปเกี่ยวกับความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า ซึ่งดาวิดเรียกว่า “วางใจ”

ความเชื่อที่วางผิดที่

ศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้ ในคอลัมน์ที่ให้อ้างอิงรายชื่อสิ่งๆที่ดาวิดกล่าวไว้ว่า อย่า
วางใจ

ข้ออ้างอิง

อย่าวางใจ

สดุดี 20 : 7

สดุดี 41 : 9

สดุดี 44 : 6

สดุดี 46 : 9

สดุดี 52 : 7

สดุดี 115 : 8

สดุดี 118 :8-9

สดุดี 135 :17-18

สดุดี 146 : 3

จงวางใจใน...

ตลอดพระธรรมสดุดี ดาวิดหนุนใจให้วางใจในพระเจ้า เขาหนุนใจให้วางใจใน
สิ่งที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าด้วย

ศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้ ในคอลัมน์ที่สองทำรายชื่อสิ่งที่ดาวิดกล่าวว่าเขาจะวางใจ

ข้ออ้างอิง

อย่าไว้ใจ

สดุดี 33 : 21

สดุดี 36 : 7

สดุดี 13 : 5

สดุดี 15 : 8

สดุดี 57 : 1

สดุดี 61 : 4

สดุดี 78 : 22

สดุดี 91 : 4

สดุดี 119 : 42

วางใจเมื่อไร

ข้ออ้างอิง

วางใจเมื่อไร

สดุดี 56 : 3

ผลประโยชน์ของการวางใจ

กษัตริย์ดาวิดให้รายชื่อผลประโยชน์หลายประการของการวางใจหรือมีความเชื่อต่อพระเจ้า จงศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้ ในคอลัมน์ที่ให้ไว้ ให้เขียนลำดับของผลประโยชน์ของการวางใจพระเจ้า

ข้ออ้างอิง	ผลประโยชน์ของการวางใจพระเจ้า
สดุดี 25 : 1	_____
สดุดี 25 : 20	_____
สดุดี 26 : 1	_____
สดุดี 28 : 7	_____
สดุดี 31 : 1	_____
สดุดี 31 : 6	_____
สดุดี 31 : 19	_____
สดุดี 32 : 10	_____
สดุดี 33 : 21	_____
สดุดี 34 : 8	_____
สดุดี 34 : 22	_____
สดุดี 37 : 5	_____
สดุดี 37 : 40	_____
สดุดี 40 : 3	_____
สดุดี 2 : 12	_____
สดุดี 5 : 11	_____
สดุดี 7 : 11	_____
สดุดี 9 : 10	_____
สดุดี 16 : 1	_____
สดุดี 17 : 1	_____